

DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecătorul

Ciugureanu Mihail

Judecătorii

Dașchevici Grigore și Anton Marina

Grefier

Vatavu Valentin

examinând în ședință publică cererea de apel depusă de Agenția pentru Protecția Consumatorilor împotriva hotărârii Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 31 martie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „DAAC – Autosport” împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorilor, intervenient accesoriu Teleuca Marian, privind anularea actului administrativ

A CONSTATAT:

Circumstanțele cauzei:

La data de 05 decembrie 2014 reclamantul SRL „DAAC – Autosport” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorilor, intervenient accesoriu Teleuca Marian, privind anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii înaintate reclamantul SRL „DAAC – Autosport” a indicat că la 23 octombrie 2014 Agenția pentru Protecția Consumatorilor a emis decizia seria DR nr.00150, prin care reclamantul a fost obligat să restituie consumatorului Teleuca Marian contravaloarea automobilului de model „Land Rover Evoque” identificat prin codul VIN: SALVA2BB8EH878693 în sumă de 35000 euro.

Considera reclamantul că decizia nominalizată este neîntemeiată, deoarece nu există teme de fapt și/sau de drept pentru ca consumatorul să solicite și pârîtul să emită decizia de restituire a contravalorii bunului, nu există acte (expertiză, concluzii sau altele) care să constate imposibilitatea folosirii automobilului indicat, iar conform art. 18 alin. (5) al Legii privind protecția consumatorilor, vânzătorul, prestatorul restituie contravaloarea produsului vîndut, serviciului prestat imediat după constatarea imposibilității folosirii acestora dacă deficiența nu este imputabilă consumatorului și dacă consumatorul a refuzat remedierea sau înlocuirea produsului, serviciului.

Menționa reclamantul că automobilul de model „Land Rover Evoque”, identificat prin codul VTN: SALVA2BB8EH878693, a fost procurat la 28 ianuarie 2014 iar din data procurării pînă în prezent la acest automobil a fost schimbat selectorul cutiei de viteză și lacătul portbagajului, în ambele cazuri reparația fiind efectuată în condițiile de garanție, deci din contul vânzătorului, în primul caz în aceeași zi, în al doilea caz - în a treia zi, iar după fiecare reparație proprietarul nu a înaintat pretenții și în prezent automobilul nu are defecțiuni, este în stare funcțională și este folosit de către consumator conform destinației.

Mai menționa reclamantul că potrivit art. 6 lit. c) al Legii privind protecția consumatorilor, orice consumator are dreptul la remedierea sau înlocuirea gratuită, restituirea contravalorii produsului, serviciului ori reducerea corespunzătoare a prețului, repararea prejudiciului, inclusiv moral, cauzat de produsul, serviciul necorespunzător, însă în cazul dat consumatorul nu s-a opus efectuării reparației, fiind de acord cu efectuarea acesteia, ca urmare ambele cazuri s-au soluționat prin efectuarea gratuită a reparației și în asemenea circumstanțe, cînd consumatorul a ales realizarea dreptului său prin reparația automobilului și vânzătorul a efectuat reparația, consumatorul s-a folosit de unul din drepturile prevăzute de art. 6 al Legii menționate și nu poate pretinde realizarea altuia pentru aceleași circumstanțe.

Invoca reclamantul că în temeiul pct. 22 al Hotărîrii Guvernului nr. 1465 din 08 decembrie 2003 cu privire la aprobarea Regulilor de înlocuire a produselor nealimentare și a termenelor de garanție, consumatorul este în drept să ceară vânzătorului/producătorului înlocuirea produsului nealimentar de calitate corespunzătoare cu unul similar în unitatea de comerț unde a fost procurat, dacă produsul nu i s-a potrivit după formă, model, culoare, mărime sau nu poate fi utilizat conform destinației din alte motive, cu excepția produselor nealimentare de calitate corespunzătoare specificate în anexa nr. 2, ce conține lista produselor nealimentare de calitate corespunzătoare ce nu pot fi înlocuite cu un produs similar, iar pct.11 prevede că nu se înlocuiesc autoturismele și articolele moto-velo, remorcile și agregatele, mijloacele mobile pentru mica mecanizare a lucrărilor agricole, navele pentru plimbări și alte mijloace de transport naval de menire socială.

Prin urmare, reclamantul invoca că automobilul calitativ, cum este în cazul dat, nu poate fi înlocuit, deci legislatorul a ținut cont de specificul automobilului ca un bun și ca un produs tehnic foarte complex asamblat, care constă din mii de elemente constructive. De fapt, este un ansamblu de piese și agregate. În cazul dat automobil este un bun unitar, se caracterizează ca un bun unitar, deci caracteristicile se aplică la tot ansamblu de piese.

În cazul cînd se vorbește despre existența deficiențelor la un automobil, din start se subînțelege că nu sunt defectate absolut toate piesele în ansamblu, dar are loc defecțiunea unei singure piese din mii folosite la acest automobil, acesta urmînd a se considera ca un produs asamblat în sensul Legii privind protecția consumatorilor, deci ca un ansamblu de piese și elemente, care la rîndul său fiecare aparte reprezintă un produs separat care are valoarea (prețul) lui aparte, ce poate fi un obiect separat de vânzare-cumpărare.

Afirma reclamantul că în cazul cînd un produs sau o piesă se defectează, se vorbește la general „s-a defectat automobilul” și anume aici poate fi confundată determinarea corectă, deoarece se încurcă noțiunea de automobil ca un produs asamblat și noțiunea de o singură piesă ca un produs separat, fiind necesar de a diferenția că defecțiunea unei singure piese a automobilului nicidcum nu poate semnifica că toate mii de piese ale acestui automobil sunt defectate.

Invoca reclamantul că nici un producător de automobile nu garantează că oarecare piesă a automobilului în anumit termen, inclusiv și în termenul de garanție nu se poate defecta. Producătorul presupune că în anumite condiții piesele urmează să reziste, doar în cazul când piesa în perioada de garanție se va defecta, producătorul sau vânzătorul se obligă gratis să repare sau să înlocuiască această piesă. În urma înlocuirii unei piese, automobilul nu se devalorizează și nu se înrăutățește, dar invers poate avea un preț mai înalt dacă s-a înlocuit o piesă sau un agregat nou. În cazul când este defectată o singură piesă, dar se cere întoarcerea costului integral al automobilului, aceasta automat duce la obligarea producătorului (sau vânzătorului) de a restitui costul tuturor pieselor asamblate la acest automobil care sunt în stare de funcționare. Legislația nu prevede cazuri când vânzătorul este obligat să restituie costul produselor calitative și corespunzătoare, în cazul când pentru piesa defectată vânzătorul se va obliga să întoarcă costul integral automobilului, aceasta înseamnă că vânzătorul va fi obligat să întoarcă costul pieselor calitative, fapte care sunt în contradicție cu legislația în vigoare.

Solicita reclamantul SRL „DAAC – Autosport” recunoașterea ca ilegală și anularea deciziei Agenției pentru Protecția Consumatorilor seria RD nr. 00150 din 23 octombrie 2014.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 31 martie 2016 cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „DAAC – Autosport” a fost admisă și s-a anulat decizia Agenției pentru Protecția Consumatorilor seria RD nr. 00150 din 23 octombrie 2014 cu privire la obligarea SRL „DAAC – Autosport” de a restitui consumatorului Teleucă Marian contravaloarea automobilului de model „Land Rover Evoque” în sumă de 35000 euro, ca fiind emisă cu încălcarea prevederilor Legii.

Solicitarea apelantului:

La data de 06 aprilie 2016 apelantul Agenția pentru Protecția Consumatorilor a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a respinge acțiunea.

Termenul de declarare a apelului:

Conform art. 358 (1) CPC, hotărârile pronunțate în primă instanță de judecătoria pot fi atacate cu apel la Curțile de Apel de drept comun.

Potrivit art. 360 (1) lit. a) CPC, sunt în drept să declare apel părțile și alți participanți la proces.

În temeiul art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele cauzei rezultă că hotărârea atacată a fost pronunțată la data de 31 martie 2016 (f.d. 137), iar cererea de apel a fost depusă de Agenția pentru Protecția Consumatorilor la 06 aprilie 2016 (f.d. 140), fapt ce denotă că apelul a fost depus în termenul prevăzut de lege.

Argumentele părților:

În motivarea apelului declarat apelantul Agenția pentru Protecția Consumatorilor a indicat că decizia contestată a fost emisă în temeiul art. 18 al Legii privind protecția consumatorilor și pct. 17 al Regulamentului privind organizarea și funcționarea Agenției pentru Protecția Consumatorilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 936 din 09 decembrie 2011.

Mai indică apelantul că intimatul a fost sancționat contravențional în temeiul art. 278 alin. (2) Cod contravențional, iar achitarea amenzii în termen de 72 de ore de către SRL „DAAC – Autosport” denotă, în opinia apelantului, recunoașterea vinovăției pentru fapta vizată în decizia contestată.

Indică apelantul că SRL „DAAC – Autosport” și Teleucă Marian au încheiat o tranzacție de împăcare în temeiul art. 1331-1338 Cod civil în scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului, situație pe care apelantul o apreciază ca recunoaștere a încălcărilor admise și neconformităților aferente bunului vizat, decizia contestată fiind emisă în conformitate cu legislația în vigoare, iar instanța de fond nu a luat în considerație voința părților de a soluționa prin încheierea tranzacției litigiul deja aflat în judecată.

Reprezentantul apelantului Agenția pentru Protecția Consumatorilor, Madan Victoria, în ședința de judecată a susținut apelul declarat și a solicitat admiterea acestuia în sensul formulat.

Reprezentantul intimatului SRL „DAAC – Autosport”, avocatul Cazimir Vitalii, în ședința de judecată nu a susținut apelul declarat și a solicitat respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii contestate, pe care o consideră legală și fondată.

Intervenientul accesoriu Teleucă Marian în ședința de judecată nu s-a prezentat din motive necunoscute, deși a cunoscut despre examinarea prezentei pricini, fiind înștiințat legal despre locul, data și ora examinării cauzei, din care considerente, în temeiul art. art. 100 alin. (3), 102 alin. (4/1) și art. 379 alin. (1) CPC, Colegiul a dispus examinarea pricinii în absența acestuia.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind reprezentanții părților, studiind cererea de apel și materialele pricinii, Colegiul civil consideră că este necesar de a respinge apelul declarat cu menținerea hotărârii instanței de fond din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) lit. a) Cod procedură civilă, instanța de apel după ce judecă apelul este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform prevederilor art. 239 CPC hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit dispozițiilor art. 373 alin. (1) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În temeiul art. 118 alin. (1) CPC fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel, iar art. 24 alin. (3) al Legii contenciosului administrativ statuează că la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârītului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

Reieșind din materialele cauzei instanța de apel a stabilit că la data de 28 ianuarie 2014 SRL „DAAC – Autosport” și Teleucă Marian au încheiat contractul de

vanzare-cumparare nr. 011-14/KKB, potrivit caruia inmatul a vandut interventului accesoriu automobilului de model „Range Rover Evoque”, valoarea caruia a constituit suma de 35000 euro. Pe parcursul a 9 luni de exploatare a automobilului indicat, au fost inregistrate doua adresari la autoservice in legatura cu defectiunile aparute la autoturism, astfel incat la 30 aprilie 2014 a fost executat schimbul selectorului de viteze, ce nu se atribuie la categoria defectiunilor substantiale, iar la 14 august 2014 a avut loc inlocuirea lacatului de la usa portbagajului, circumstante constatate inclusiv prin prisma art. 123 alin. (6) CPC.

Instanta a mai stabilit ca la 12 august 2014 Teleucă Marian și la 13 august 2014 Teleucă Mariana s-au adresat cu reclamații către SRL „DAAC – Autosport”, prin care s-a solicitat înlocuirea gratuită a automobilului procurat cu un alt automobil și plata despăgubirii materiale și morale suportate în legătură cu înlăturarea deficiențelor constatate la automobil în cadrul termenului de garanție (f.d.19-22).

Prin răspunsul SRL „DAAC – Autosport” din 01 septembrie 2014 solicitările nominalizate au fost respinse pe motiv că defectiunile minore au fost înlăturate în limitele termenului de garanție din contul vânzătorului cu respectarea condițiilor de garanție și în cel mai scurt timp. (f.d.25).

La data de 19 septembrie 2014 Teleucă Marian a depus o reclamație la Agenția pentru Protecția Consumatorului, prin care a solicitat ca SRL „DAAC – Autosport” să-i restituie banii plătiți la procurarea automobilului de model „Range Rover Evoque”, din cauza multiplexelor deficiențe ale produsului vândut. (f.d.23-24).

În baza actului de control întocmit de către Agenția pentru Protecția Consumatorilor a fost emisă decizia seria DR nr. 00150 din 23 octombrie 2014, prin care SRL „DAAC – Autosport” a fost obligată să restituie consumatorului Teleucă Marian contravaloarea automobilului de model „Range Rover Evoque”, identificat prin codul VIN - SALVA2BB8EH878693, în sumă de 35000 euro, ce necesită a fi achitați în lei la data examinării reclamației în conformitate cu art. 18 alin. (6) al Legii privind protecția consumatorului (f.d.28-36).

În conformitate cu art. 753 alin. (1) Cod civil, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

Potrivit dispozițiilor art. 768 alin. (1)-(4) Cod civil, în cazul în care bunul prezintă vicii, cumpărătorul poate cere remedierea, solicitând înlăturarea viciului sau livrarea unui bun fără viciu. Vânzătorul suportă cheltuielile de remediere utile, îndeosebi cheltuielile de transport, de drum, de executare a lucrărilor și de procurare a materialelor. Vânzătorul poate refuza remedierea viciilor dacă aceasta necesită cheltuieli neproportional de mari. În cazul în care în locul remedierii viciilor livrează un bun fără viciu, vânzătorul poate cere cumpărătorului restituirea bunului cu vicii în conformitate cu regulile privind efectele rezoluțiunii contractului.

În corespundere cu art. 6 al Legii privind protecția consumatorilor (în redacția în vigoare la data emiterii deciziei contestate), orice consumator are dreptul la:

- a) protecția drepturilor sale de către stat;
- b) protecție împotriva riscului de a achiziționa un produs, un serviciu care ar putea să-i afecteze viața, sănătatea, ereditatea sau securitatea ori să-i prejudicieze drepturile și interesele legitime;
- c) remedierea sau înlocuirea gratuită, restituirea contravalorii produsului, serviciului ori reducerea corespunzătoare a prețului, repararea prejudiciului, inclusiv moral, cauzat de produsul, serviciul necorespunzător;
- d) informații complete, corecte și precise privind produsele, serviciile achiziționate;
- e) instruire în domeniul drepturilor sale;
- f) organizare în asociații obștești pentru protecția consumatorilor;
- g) adresare în autoritățile publice și reprezentarea în ele a intereselor sale;
- h) sesizarea asociațiilor pentru protecția consumatorilor și autorităților publice asupra încălcării drepturilor și intereselor sale legitime, în calitate de consumator, și la înaintarea de propuneri referitoare la îmbunătățirea calității produselor, serviciilor.

Conform prevederilor art. 18 alin. (1), (5) și (6) al aceleiași Legi, remedierea gratuită a deficiențelor aparute la produs, serviciu, înlocuirea gratuită sau restituirea contravalorii produsului, serviciului necorespunzător în cadrul termenului de garanție sau termenului de valabilitate, deficiențe care nu sunt imputabile consumatorului, se face necondiționat de către vânzător, prestator într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării reclamației de către consumator sau în termenul stabilit prin contract.

Vânzătorul, prestatorul restituie contravaloarea produsului vândut, serviciului prestat, imediat după constatarea imposibilității folosirii acestora dacă deficiența nu este imputabilă consumatorului și dacă consumatorul a refuzat remedierea sau înlocuirea produsului, serviciului. La restituirea contravalorii se va lua în calcul prețul produsului la data examinării reclamației - în cazul în care prețul lui s-a majorat și prețul la data procurării - în cazul în care prețul lui s-a micșorat.

În temeiul pct. 2 al Regulilor de înlocuire a produselor nealimentare și a termenelor de garanție, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1465 din 08.12.2003, în cazul în care sunt depistate deficiențe ale produselor comercializate consumatorilor, despre care consumatorul nu a fost informat și acestea nu-i sunt imputabile, consumatorul, în cadrul termenului de garanție sau termenului de valabilitate, iar pentru vicii ascunse - pe durata de funcționare, prin depunerea reclamației către vânzător poate pretinde, la opțiunea sa:

- înlăturarea gratuită a deficiențelor produsului;
- înlocuirea gratuită a produsului necorespunzător cu un produs similar de calitate adecvată;
- înlocuirea cu un produs similar de alt model;
- reducerea corespunzătoare a prețului produsului necorespunzător;
- restituirea contravalorii produsului necorespunzător;
- recuperarea prejudiciului, inclusiv prejudiciului moral.

Conform dispozițiilor pct. 16 al Regulilor date, în cazul în care consumatorul a solicitat, în perioada de garanție, restituirea contravalorii produsului necorespunzător, el este obligat să restituie produsul iar vânzătorul este obligat (dacă nu a făcut dovada vinei consumatorului la apariția defectelor, în conformitate cu prevederile pct. 3 și pct.6 ale prezentelor Reguli) să-i restituie costul produsului la prețul lui în ziua examinării reclamației - în cazul în care prețul s-a majorat și la prețul

la ziua procurării - în cazul în care prețul s-a redus.

În conformitate cu prevederile pct. 22 al Regulilor indicate, consumatorul este în drept să ceară vânzătorului/producerului înlocuirea produsului nealimentar de calitate corespunzătoare cu unul similar în unitatea de comerț unde a fost procurat, dacă produsul nu i s-a potrivit după formă, model, culoare, mărime sau nu poate fi utilizat conform destinației din alte motive, cu excepția produselor nealimentare de calitate corespunzătoare specificate în anexa nr. 2.

Punctul 11 al Listei produselor nealimentare de calitate corespunzătoare ce nu pot fi înlocuite cu un produs similar, expusă în anexa nr. 2 la Hotărârea susmenționată a Guvernului, prevede că nu pot fi înlocuite autoturisme și articole moto-velo, remorci și agregate, mijloace mobile pentru mica mecanizare a lucrărilor agricole, nave pentru plimbări și alte mijloace de transport naval de menire socială.

Potrivit prevederilor art. 26 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care:

- a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii;
- b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței;
- c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Raportînd normele citate mai sus la circumstanțele speței, avînd în vedere complexitatea bunului ce constituia obiectul deciziei contestate, Colegiul conchide că consumatorul dispune de opțiunea între remedierea deficiențelor sau restituirea bunului, sau rambursarea valorii acestuia, opțiunea instituită de art. 6 lit. c) al Legii privind protecția consumatorilor și pct. 2 al Regulilor indicate mai sus, implicînd dreptul consumatorului de a alege între operațiunile vizate în aceste norme, astfel încît alegerea unei operațiuni, în speță de remediere a deficiențelor, exclude posibilitatea aplicării unei alte operațiuni din lista opțională.

În speță însă, la data emiterii deciziei contestate deficiențele invocate fuseseră înlăturate iar apelantul, contrar sarcinii pozitive de probațiune, instituită în obligația acestuia de art. 118 alin. (1) CPC și art. 24 alin. (3) al Legii contenciosului administrativ, nu a prezentat probe ce ar dovedea contrariul.

Mai mult decît atît, din conținutul art. 18 alin. (5) al Legii privind protecția consumatorilor, restituirea contravalorii bunului are loc în cazul în care se constată imposibilitatea folosirii acestuia și dacă consumatorul a refuzat remedierea sau înlocuirea produsului. În speță însă, apelantul nu a prezentat la materialele cauzei dovezi pertinente și admisibile în temeiul art. 121 și art. 122 CPC, că bunul vizat nu mai putea fi folosit din cauza deficiențelor și că consumatorul ar fi refuzat remedierea sau înlocuirea bunului mobil respectiv.

În consecință, Colegiul constată cert că decizia Agenției pentru Protecția Consumatorilor seria DR nr. 00150 din 23 octombrie 2014 contravine cadrului normativ citat mai sus, deoarece în cazul dat nu se întruneau condițiile legale pentru a dispune restituirea de către intimat a contravalorii bunului vizat în decizie, motiv pentru care instanța constată că aceasta urmează a fi anulată în temeiul art. 26 alin. (1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ.

Colegiul respinge argumentele apelantului referitoare la faptul că aplicarea unei sancțiuni contravenționale în privința SRL „DAAC – Autosport” denotă recunoașterea de către acesta a încălcării imputate prin decizia contestată, deoarece sancțiunea contravențională instituită de art. 278 alin. (2) Cod contravențional este instituită pentru refuzul vânzătorului de a satisface reclamația consumatorului în termen de 14 zile, refuz ce nu denotă, însă, că dispoziția apelantului privind restituirea contravalorii bunului este legală, instanța constatînd mai sus că în speță nu se întruneau cerințele legale pentru restituirea contravalorii bunului.

În aceeași ordine de idei este nefondat argumentul apelantului cu trimitere la tranzacția încheiată între SRL „DAAC – Autosport” și Teleucă Marian, deoarece nici acest fapt nu denotă întrunirea condițiilor pentru dispunerea restituirii contravalorii bunului.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere că hotărîrea primei instanțe este fondată și legală, instanța de apel constatînd cert temeinicia acțiunii reclamantului, argumentele invocate de către apelant fiind neîntemeiate, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărîrea instanței de fond.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) lit. a), art. 389-390 Cod de procedură civilă, Colegiul civil

DECIDE:

Se respinge apelul declarat de Agenția pentru Protecția Consumatorilor.

Se menține hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 31 martie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „DAAC – Autosport” împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorilor, intervenient accesoriu Teleuca Marian, privind anularea actului administrativ.

Decizia este definitivă și executorie la momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței, judecător	/semnat/	Ciugureanu Mihail
Judecătorii	/semnat/	Dașchevici Grigore
	/semnat/	Anton Marina
Copia corespunde cu originalul, Judecător		Dașchevici Grigore